

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5304/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП "Градска топлана" Зрењанин, чији је пуномоћник Славко Радосављевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Страхиња Павићевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 783/2019 од 24.03.2021. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 783/2019 од 24.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1625/2018 од 12.09.2019. године, укинута је у целости решење о извршењу јавног извршитеља, како је изреком наведено, а тужени је обавезан да тужиоцу исплати износ од 20.853,67 динара, са законском затезном каматом од 21.08.2018. године до исплате и трошкове извршног поступка у износу од 6.235,20 динара, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 38.175,35 динара.

Виши суд у Зрењанину је пресудом Гж 783/2019 од 24.03.2021. године, делимично преиначио првостепену пресуду и то у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што досуђене парничне трошкове је снизио на износ од 35.175,35 динара, док у преосталом делу првостепену пресуду је потврдио. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити

због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

У конкретној ситуацији, Врховни касациони суд је нашао да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој парници донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правних питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужени уз ревизију није доставио пресуду из које би произилазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чија је вредност предмета спора 20.853,67 динара, постављеним у иницијаном акту од 21.08.2018. године, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

У конкретној ситуацији изјављена ревизија није дозвољена без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима спора. Наиме, преиначење трошкова спора није од утицаја на дозвољеност ревизије, будући да захтев за трошкове спора представља споредно

потраживање у парници, те је искључена примена одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић